

VOOR ALGEMEENE ONDERWERPEN.

Noachs zonen. — Kinderkerken.

C. N. te W. vraagt: Als men de zonen van Noach opnoemt, zegt men gewoonlijk: Sem, Cham en Jafeth. Onlangs las ik, dat dit niet de juiste volgorde is. Hoe moet het dan zijn?

Antw. — Uit Gen. 9 : 18 blijkt, dat Noach drie zonen had. Gen. 9 : 24 toont aan, dat Cham de jongste was. Verder blijkt uit Gen. 10 : 21, dat Jafeth de oudste was. (De woorden „kleinste" en „grootste," die in sommige Bijbels voorkomen, beduiden jongste en oudste.) De volgorde naar leeftijd is dus: Jafeth, Sem, Cham.

Vraagt men nu, waarom Mozes in Gen. 19 : 18 de drie zonen in de volgorde noemt, zooals wij dat gewoonlijk doen, dan is het antwoord dit:

Sem staat voorop, omdat uit hem het verkoren volk is en uit dit volk de Messias. Mozes zelf was een Semiet, en schreef voor dezulken.

Dat *Cham* dan volgt is, wijl Israël met dezen telkens in aanmerking kwam, b.v. met Egyptenaren en Kanaänieten.

Jafeth eindelijk wordt het laatst genoemd, wijl zijn geslacht eeuwen lang niet in eenige betrekking stond met Israël. Eerst duizend jaar na Mozes ontstond er eenige gemeenschap tusschen Joden en Grieken.

C. W. wenscht te weten, wat men onder een „Kinderkerk" verstaat, en of deze vroeger ook bestonden.

Antw. — Een „Kinderkerk" beduidt een samenkomst op Zondag, waarin kinderen onder behoorlijke leiding en naar hun vatbaarheid hetzelfde doen en ontvangen, waartoe de kerk voor volwassenen gelegenheid biedt. Reeds vóór eeuwen hadden onze vaders zulke diensten, waarin de leeraar bepaaldelijk voor en tot kinderen sprak, en door de laatsten ook de catechismus werd opgezegd, die dan nader werd verklaard. Het schijnt echter, dat vele leeraars het spreken voor de jeugd moeilijker vonden dan de gewone prediking. Althans mettertijd werden de diensten voor kinderen zeldzaam, het opzeggen van den catechismus verviel, en de catechismusprediking werd ingericht uitsluitend met het oog op de volwassenen.

In enkele plaatsen, zooals in Den Haag en Haarlem, bleef in de Ned. Herv. Kerk de afzonderlijke dienst voor kinderen bestaan. Te Amsterdam werd vóór eenige jaren weder een afzonderlijke beurt voor jongelieden ingesteld.

Naast deze kerkelijke kinderdiensten ontstonden nu een zestig jaar geleden ook andere kinderkerken, onder leiding van meestal niet kerkelijk aangestelde voorgangers. De stoot hiertoe werd gegeven door wijlen Ds. J. de Liefde te Amsterdam. Deze had n.l. in Schotland gezien, hoe men daar, terwijl de ouders in de kerk zijn, voor de kinderen een afzonderlijken dienst heeft. Dit geschiedt, wijl de jeugd de predikatie meestal niet begrijpt, dus er geen nut van heeft, zich verveelt, en allerlei doet, wat niet sticht. De Liefde besloot daarom ook te Amsterdam zoo iets te stichten. De Evangelisten, die hij opleidde, gingen er beurtelings in voor. De zaak maakte opgang, en vond navolging. Thans vindt men te Amsterdam en elders zulke kinderkerken, ook buiten kerkverband, waar honderden elken Zondagmorgen samenkomen. Niet overal is de inrichting dezelfde. De toegang is voor alle jeugdigen vrij. Daar de leeftijd der hoorders soms merklijk verschilt, is natuurlijk het spreken in zulke kinderkerken lang niet gemakkelijk, en evenmin het vinden van geschikte sprekers.

A. J. H.

MOEDERS TROOST.

Kindeke teer, kindeke klein,
Als er jou poezelige armpjes zijn
Vast om den hals van je moeder geslagen,
Zwijgt voor een wijle haar droevige klagen.
Kindeke teer, kindeke klein,
Moeder, ach, moeder is zoo alleen!

Kindeke teer, kindeke klein,
Weet, jij moet moeders zonnetje zijn.
Als zij om vader zoo bitter moet schreien,
Kan er jou lachje alleen haar verblijen.
Kindeke teer, kindeke klein,
Moeder, ach, moeder is zoo alleen!

Kindeke teer, kindeke klein,
Als jij dan later grooter zult zijn,
Moeder maar immer moet arbeid verrichten,
Kan toch jou liefde haar lasten verlichten.
Kindeke teer, kindeke klein,
Moeder, ach, moeder is zoo alleen!

Kindeke teer, kindeke klein,
Weet, jij kunt moeders helpstertje zijn.
Als ze je spreekt van je Hemelschen vader
Voelt ook haar ziele den hemel zich nader.
Kindeke teer, kindeke klein,
Dan is je moeder niet zoo alleen.

J. M. WESTERBRINK-WIRTZ.